

مرغان پا غ اساطیر

تکثیفی‌های موبیه، شادیانه و لالایی لری

نویسنده

محمد نظری

انتشارات هاویر

۱۴۰۱

سروشناše	: نظری، محمد، ۱۳۵۳
عنوان و نام پدیدآور	: مرغان باغ اساطیر (تک بیتی‌های موبیه، شادیانه و لالابی لری) /
نویسنده: محمد نظری	
مشخصات نشر	: خرم‌آباد، انتشارات هاویر، ۱۴۰۱
مشخصات ظاهری	: ۲۰۸ ص
شابک	ISBN: 978 - 622 - 7937-80-0
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیبا
یادداشت	: زبان: لری - فارسی
عنوان دیگر	: تک بیتی‌های موبیه، شادیانه و لالابی لری.
موضوع	: شعر عامه لری -- ترجمه شده به فارسی
Folk poetry, Lori-- Translations into Persian	
	شعر لری -- ترجمه شده به فارسی
Lori poetry --Translations into Persian	
	لالابی‌های لری -- ترجمه شده به فارسی
Lullabies, Lori-- Translations into Persian	
ردیفندی کنگره	: PIR ۲۲۸۴
ردیفندی بیوینی	: ۸ فا ۹ / ۳۱
شماره کتاب‌شناسی ملی	: ۹۰۶۴۵۵۶

- ❖ نام کتاب مرغان باغ اساطیر (تک بیتی‌های موبیه، شادیانه و لالابی لری)
- ❖ نویسنده محمد نظری
- ❖ ناشر انتشارات هاویر - همراه ۰۰۴۰۶ - ۰۷۰۰۹۶۱۰۹۰۹
- ❖ حدیث ملکی حروف‌نگار
- ❖ زهره ندری صفحه‌آرایی
- ❖ سمیرا حصاربانی طرح جلد
- ❖ روز چاپ
- ❖ ۵۰۰ نسخه شمارگان
- ❖ اول نوبت چاپ
- ❖ ۹۰۰۰ تومان بها
- ❖ ۹۷۸-۶۲۲-۷۹۳۷-۸۰۰۰ شابک

فهرست

صفحه	عنوان
۷	راهنمای شیوه خواندن تکبیتی‌های لری
۹	پیشگفتار
۱۷	بخش اول: تکبیتی‌های مویه و شادیانه لری گویشوران کوهدهشت
۶۱	بخش دوم: تکبیتی‌های مویه و شادیانه لری منطقه بالاگریوه
۱۱۱	بخش سوم: تکبیتی‌های مویه و شادیانه ولایی لری گویشوران منطقه کوهدهشت
۱۳۳	بخش چهارم: تکبیتی‌های مویه و شادیانه لری میرنوروز
۱۵۷	بخش پنجم: تکبیتی‌های مویه و شادیانه لری سروده: محمد نظری
۱۹۷	بخش ششم: واژه‌نامه

پیشگفتار

مویه در میان اقوام ایرانی با عنوان‌های مختلف نام‌گذاری شده‌اند به‌طوری که در میان قوم لک به آن مور گفته می‌شود.

شاعران اغلب گمنام با توصیف ویژگی‌های مثبت شخص در گذشته از جمله جوانمردی، دلاوری، بخشش، مهمان‌نوازی، ایمان داشتن، هوشیاری، اهل نماز بودن، دلسوز بودن، راستگویی، هنرمندی در صنایع دستی، مهارت در سوارکاری، تیراندازی، شنا و... پرداخته‌اند که از گذشته‌های دور تا امروز در مناطق گوناگون ایران رایج بوده است. قوم لر به عنوان یکی از قدیمی‌ترین اقوام ایرانی که دارای دو شاخه لر بزرگ و لر کوچک در استان‌های چهار محال و بختیاری، کهگیلویه و بویر احمد، خوزستان، لرستان، همدان و ایلام به صورت متتمرکز با جمعیت قابل توجه و در استان‌های فارس، اصفهان، بوشهر، کرمان و... با جمعیت کمتر و محدودتر زندگی می‌کنند.

گویش لر بزرگ: بختیاری و گویش لر کوچک را به صورت کلی لری می‌گویند.

قلمرو حکومتی لر کوچک از گذشته دور شامل استان‌های لرستان، ایلام و بخش‌هایی از همدان بوده است.

بحث ما در مورد مویه لری مربوط است به استان لرستان و آن هم شامل مناطقی مانند چگنی، خرم‌آباد، کوه‌دشت و بالاگریوه می‌شود.

متأسفانه از دیوان بسیاری از شاعران بر جسته‌ای که به گویش لری شعر سروده‌اند به غیر از دو شاعر بر جسته چیزی از گذشته برای نسل معاصر باقی نمانده است.